

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 21

Arătarea la marea Tiberiadei

11 Simon Petru s-a suit în corăbioară și a tras mreaja la țârm, plină cu o sută cincizeci și trei de pești mari ; și, măcar că erau atâția, nu s-a rupt mreaja.

12 „Veniți de prânziți”, le-a zis Isus. Și niciunul din ucenici nu cuteza să-L întrebe : „Cine ești ?”, căci știau că este Domnul.

13 Isus S-a apropiat, a luat pâinea și le-a dat ; tot așa a făcut și cu peștele.

14 Aceasta era a treia oară când Se arăta Isus ucenicilor Săi, după ce înviase din morți.

Isus vestește moartea lui Petru

15 După ce au prânzit, Isus a zis lui Simon Petru : „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia ?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis : „Paște mieluşei Mei.”

16 I-a zis a doua oară : „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești ?” „Da, Doamne”, I-a răspuns Petru, „știi că Te iubesc.” Isus i-a zis : „Paște oițele Mele.”

17 A treia oară i-a zis Isus : „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești ?” Petru s-a întristat că-i zisese a treia oară : „Mă iubești ?” și I-a răspuns : „Doamne, Tu toate le știi ; știi că Te iubesc.” Isus i-a zis : „Paște oițele Mele !

18 Adevărat, adevărat îți spun că atunci când erai mai tânăr, singur te încingeai și te duceai unde voiai ; dar când vei îmbătrâni, îți vei

întinde mâinile, și altul te va încinge și te va duce unde nu vei voi.”

19 A zis lucrul acesta ca să arate cu ce fel de moarte va proslăvi Petru pe Dumnezeu.

Și, după ce a vorbit astfel, i-a zis : „Vino după Mine.”

20 Petru s-a întors și a văzut venind după ei pe ucenicul pe care-l iubea Isus, acela care la Cină se rezemase pe pieptul lui Isus și zisese : „Doamne, cine este cel ce Te vinde ?”

21 Petru s-a uitat la el și a zis lui Isus : „Doamne, dar cu aceasta ce va fi ?”

22 Isus i-a răspuns : „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție ? Tu vino după Mine !”

23 Din pricina aceasta a ieșit zvonul printre frați că ucenicul acela nu va muri deloc. Însă Isus nu zisese lui Petru că nu va muri deloc, ci : „Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție ?”

24 Ucenicul acesta este cel ce adeverește aceste lucruri și care le-a scris. Și știm că mărturia lui este adevărată.

25 Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă s-ar fi scris cu de-amănuntul, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi putut încăpea cărțile care s-ar fi scris. Amin.

FAPTELE APOSTOLILOR
CAPITOLUL 1. Înălțarea lui Isus

1 Teofile, în cea dintâi carte a mea am vorbit despre tot ce a început Isus să facă și să învețe pe oameni, 2 de la început până în ziua în care S-a înălțat la cer ...

[Cont. în nr. viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro	
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !	

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

Nr. 225 / Duminică 24 Iunie 2018

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Sunt un creștin adevărat
- Greșeală – Greșeală de scriere
- Proverbe despre mamă
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Minte bolnavă – trup bolnav
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT / JOI 5 IULIE 2018

„Cel rău ia cu împrumut, și nu dă înapoi ; dar cel neprihănit este milos și dă”.
PSALMUL 37 : 21

Editorial. Cel care n-a arătat milă !

Un european relatează din China : „Acum câțiva ani am întâlnit într-o călătorie de la Tschichin la Namhyung, pe culmea muntelui Tschailyang, un om bătrân zăcând la marginea drumului. L-am văzut deja de la depărtare și venind mai aproape, i-am auzit slabele strigăte de ajutor.

Am coborât de pe cal, am îngenunchat lângă el și l-am întrebat : „Taică, ce faci aici ?” „Salvează-mă, mor !” așa a strigat. Apoi a scos propoziții incoerente :

„Acum două zile am căzut aici și mi-am rupt osul șoldului. Ziua mă arde soarele, noaptea mă udă roua. Mii de oameni au trecut; nimeni nu s-a interesat de mine. Limba mi-e lipită de cerul gurii, mor, pier, salvează-mă !”

Nu departe de acolo era o ceainărie într-un cort. Acolo stătea laolaltă un grup mic de oameni veseli care fumau și beau ceai.

Slab, aproape ca de la un muribund se auzea încoace suspinatul și gemutul bătrânului.

Am intrat în cort ; am fost salutat. După ce necesarul de complimente a fost încheiat, am întrebat : „Nu l-ați văzut pe omul de lângă drum ?” „Normal,” au spus ei, „doar zace la vedere, așa că-l poate vedea oricine.”

„Atunci,” am spus, „de ce nu-l ajutați ? Altfel o să moară acolo.” Atunci au râs ca la comandă și printre râsete au răsunat strigăte : „Hau kau, hau, kau !”, adică „Frumoasă glumă !” Alții au strigat :

„N-avem bani pentru asemenea lucruri. Voi, străinii, aveți bani ca frunzele copacului, dar noi, chinezii, suntem săraci.”

Acolo ședeau în mulțime câțiva semi-milionari. Îi cunoșteam chiar foarte bine. „Ascultați, să dăm fiecare câte ceva ; eu fac începutul, apoi îl ducem pe om la un adăpost, ca să fie îngrijit acolo până se face bine.”

„Nu, aceasta nu merge în nici un caz. Nu vă îngrijiți de bătrân ; este din provincia învecinată. A avut aici ca doctor și precizător o activitate mare. Lăsați-l numai să zacă acolo.”

„Dar voi sunteți ucenicii lui Confucius ; învățătorul vostru v-a învățat aceasta ? Nu spune el mai degrabă că a salva o viață este mai bine decât a construi șapte turnuri ?”

„Ah”, au râs ei, „Confucius, dacă ar fi trăit și ar fi trecut pe lângă el, l-ar fi lăsat și el să zacă; de scris, scrie, într-adevăr așa, dar de împlinit, aceasta nu se face la noi.”

Unul dintre domnii bogați, onorabili a început apoi în felul următor : „Inima voastră, a străinilor, atârnă la mijloc (semn al sincerității) ; în China aceasta nu merge ; dacă vrem să-l salvăm pe om, ne punem în cea mai mare primejdie.

El poate muri ; dacă l-am atins, înseamnă că noi l-am omorât. Dacă moare la han, atunci proprietarul hanului ajunge în mare primejdie. Nici un om nu ni-l preia pe bărbatul bolnav pe moarte.

Poate ne acuză vreun cerșetor, dacă ne vede că ne-am făcut de lucru cu el și ni se va face proces pentru omor. De aceea ar fi un sentimentalism fals, dacă ne vom lăsa înduplecați de scâncete.”

La aceasta se mai adaugă faptul că chinezii au o mare teamă de sufletul bolnavului, care după moarte se transformă într-un demon și apoi îi tulbură pe oamenii din casa în care a murit.

„Nu, nu merge ; iată, vă plătesc numai eu ; cât vreți ?” i-am întrebat pe purtătorii de lectică și am pus banii pe masă. „Nu-l ducem,” au strigat ei, „bagă banii la loc.” „Sunteți bun,” au spus ceilalți, „știm lucrul acesta, dar aici nu merge. Lăsați-l pe bătrân să zacă și să geamă ; mult nu mai poate să reziste.

Dacă moare și începe să se descompună, se va raporta comitetului comunal ; acesta cheamă câțiva cerșetori care îl vor îngropa pentru o sumă mică. În felul acesta avem toți liniște și pace”.

Acești chinezi nu comiseseră nici un delict care să-i facă pasibili de pedeapsă în fața legii civile, dar își dezvăluiseră neîndurarea inimilor lor, egoismul de nespus care le stăpâna viețile.

Mulți oameni care se numesc *creștini* nu se gândesc ce înseamnă neîndurarea și egoismul înaintea Dumnezeului sfânt. Cuvântul lui Dumnezeu spune :

„**Căci judecata este fără milă pentru cel care n-a arătat milă**” (Iacov 2 : 13). Câtă milă omisă nu zace ca vină pe viețile noastre, ale tuturor – vină pe care numai harul și sângele lui Isus pot și vor s-o șteargă !

De câte ori propria noastră gură nu exprimă inconștient, prin cuvintele noastre dure și prin condamnările noastre fără milă, realitatea că inima noastră firească – în ciuda firii blânde – este fără îndurare din cauza egoismului.

Din nefericire, acestei relatări îi lipsește sfârșitul : l-a dus europeanul în siguranță pe bătrânul chinez care se văieta sau l-a lăsat să zacă ? În funcție de aceasta se decide pentru el întrebarea : ce semnificație și ce valoare a avut pentru el acest eveniment ?

[Preluat din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*, Anul XV- 1909 - 1910]

„Izbăvește pe cei târați la moarte și scapă pe cei ce sunt aproape să fie înjunghiați. – Dacă zici : „Ah ! N-am știut !” ...

Crezi că nu vede Cel ce cântărește inimile și Cel ce veghează asupra sufletului tău ? Și nu va răsplăti El fiecăruia după faptele lui ?” (Proverbe 24 : 11 - 12)

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

279. Religiozitate

Într-o mare fabrică se căuta odată un conducător de lucru. Un tânăr, care a fost foarte mult recomandat, era gata să fie aplicat însă a pus condițiunea repaosului duminical. Fabricantul însă îi ripostă că lucrul acesta nu este posibil, pentru că totdeauna s-a lucrat Dumineca, și că muncitorii erau mulțumiți cu aceasta. Tânărul însă rămase intransigent, pe lângă dorința sa. Fabricantul – căruia îi convenise mult tânărul – căută cu toate mijloacele să-l convingă, se învoise chiar să-i cedeze dumineca după masa. Răspunsul însă fusese : „Nu insist pe lângă dorința mea, pentru a mă distrage, ci sunt un creștin adevărat și nu voi putea călca porunca dumnezească, care mă obligă la sfințirea zilei a șaptea. Vei găsi dumneata destui oameni, cari vor face-o eu însă nu pot”. Fabricantul cugetându-se puțin îi zise : „Religiozitatea Dumitale îmi place, preia postul în condițiunile dorite de Dumneata”. Se poate pune întrebarea : de ce sunt privite ca excepții azi religiozitatea și caracterul tare ? Pentru că foarte dese sunt azi cazurile, când religia și datoria, sunt puse după considerările și câștigurile vremelnice.

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **Lapsus** – **Lapsus calami** – **Lapsus linguae** – Sunt expresii latinești (Greșeală – Greșeală de scriere – Greșeală de vorbire), adoptate în mai toate limbile, pentru a indica anumite scăpări, cuvântul *lapsus* derivând de la verbul latinesc *labi* = a cădea, deci a lăsa să-ți scape.

Spu de pildă : „am un lapsus de memorie” când vrei să-ți amintești un nume și nu reușești. Numești *lapsus calami* o greșeală care îți scapă din condei. Făcuse vâlvă pe vremuri întâmplarea cu o scrisoare adresată lui Titu Maiorescu pe când acesta era ministru al instrucțiunii. Lui i se spunea în intimitate Tit și un prieten i-a trimis un plic pe care, uzând de nefericite prescurtări, în loc să scrie complet : *Exceleței sale ministrului Titu Maiorescu*, a acris : E.S. Min. Tit Maiorescu ... și a ieșit, precum lesne se vede : *E smintit Maiorescu !* Era un ... *lapsus calami !*

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 9. Minte bolnavă - trup bolnav

Iritația centrului emotiv este de asemenea îndreptată spre glandele corpului.

Mulți își pot reaminti de prima dată când au încercat să vorbească în fața unui auditoriu cât de uscate le-au devenit gurile.

Mesaje de alarmă au plecat de la centrele emotive uscând secrețiile salivare.

Este într-adevăr greu de vorbit când ai gura uscată. Aceasta se poate întâmpla chiar și vorbitorilor cu experiență, de aceea se pune adesea un pahar cu apă pe tribuna vorbitorului. În mod frecvent, o furtună emotivă trimite mesaje de S.O.S. către glanda tiroidă pentru a stimula secrețiile ei.

Atunci când un surplus de tiroxină se varsă în sânge, în timp îndelungat sunt vizibile simptomele gușei toxice : nervozitate extremă, ochii bulbucați, pulsul rapid și chiar o boală de inimă care poate să fie fatală ... Glandele suprarenale, foarte importante, sunt în mod frecvent ținta tirului emotiv. Secrețiile lor în cantități anormale pot să cauzeze creșterea tensiunii arteriale, artrită, boli ale rinichilor și îngroșarea arterelor ca ultim ucigaș care este răspunzător pentru moartea a 800 000 de persoane anual în SUA. Tensiunea emotivă poate să influențeze atitudinea mușchilor.

[Va continua]

Proverbe armenesti despre mamă

• Numele mamei – zestrea fetei. • Copilul, chiar de-o face jumări în palmă, tot nu iese de sub poala maică-si. • Cel mai frumos lucru, pe lume, sunt ochii mamei. • Merită să vii pe lume, și doar pentru a avea o mamă. Avetik Isahachian (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”